

عنوان مقاله:

نقد زیبایی شناسانه اشعار پایداری غلامرضا رحمدل

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مرضیه قنبری بیدهدندی - گروه زبان و ادبیات فارسی گرایش پایداری دانشگاه شاهد

شهلا خلیل الهی - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی گرایش پایداری دانشگاه شاهد

خلاصه مقاله:

متون ادبی خواه به صورت نظم، خواه به صورت نثر، دارای عناصر بلاغی و قابل تفسیر و تحلیل است، از این رو چشم اندازی زیبایی شناسانه دارد. ویژگی بارز نظم یا شعر، وجود ظرفیت در آهنگین ساختن کلام و افزایش بعد موسیقایی در بافت آن است. لازم به ذکر استواکاوای عناصر موسیقی در کلام نیل به اصول زیبایی شناسی را شفاف تر و بدیهی تر می سازد. گذشته از موسیقی کلام، مضامین متنوع شعری، همچنین زبان برجسته و چینش واژگان خاص، تاثیر منحصر به فردی در ایجاد زیبایی کلام دارد. شعر پایداری از این حیث مستثنی نیست. لذا دایره ی مفاهیمی چون وطن، مبارزه با ظلم و ستم، مقاومت، بیداری، آگاهی، امید به رهایی و آزادی، خاستگاه اندیشه یشاعران پایداری است. غلامرضا رحمدل از چهره های ماندگار شعر انقلاب و جنگ در دوره ی معاصر است که اشعار او در قالب های متنوع کلاسیک و نو توانمندی او را در عرصه ی شعر پایداری نمایان می سازد. ابیات او با زبانی ساده و سلیس و محتوایی ژرف و دقیق سروده شده است. کاربرد متنوع آرایه های بلاغی، کلمات و ترکیبات بدیع و بکر اشعارش، مهارت وی را در عرصه هنر اثبات می کند. هدف این نوشتار، تبیین اشعار پایداری او از بعد زیبایی شناسی است تا به این پرسش پاسخ دهد که اشعار او دارای کدامیک از ویژگی های زیبایی شناسی است؟ این پژوهش به روش توصیفی اسنادی، تحلیل شده است.

کلمات کلیدی:

زیبایی شناسی ادبی، شگردهای بلاغی، اشعار غلامرضا رحمدل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371575>

